

Títol de l'exposició: "Vestuari cinematogràfic La sombra de la ley"

Idea i producció Clara Bilbao i Abigail Aguirre

Comissària Abigail Aguirre

Disseny de vestuari Clara Bilbao

Va néixer a Bilbao el 1971. Va obtenir el seu títol universitari en CSDMM (Centro Superior de Diseño de Moda de Madrid, Universidad Politécnica) especialitzada en Disseny de vestuari escènic. Va començar a treballar en cinema el 1994 i com a dissenyadora de vestuari des de 1997. Pots trobar-la en més de 30 pel·lícules i diversos programes de televisió. El seu talent ha estat premiat amb tres Premis Goya al Millor Disseny de Vestuari:

- 2012 per "Blackthorn", de Mateo Gil, protagonitzat per Sam Shepard i Stephen Rea
- 2016 per "Ningú vol la nit ", d'Isabel Coixet, amb Juliette Binoche i Gabriel Byrne
- 2019 per "La sombra de la ley", de Dani de la Torre amb Luis Tosar, Michelle Jenner, Vicente Romero, Ernesto Alterio, etc.

A més del seu treball creatiu, és propietària de la companyia "Un Burro de Cine", una gran botiga de vestuari i *atelier* amb seu a Madrid que subministra a les més importants produccions de cinema, teatre i televisió de tot Espanya.

Confecció

La indumentària masculina es va encarregar a la mítica **Sastrería Cornejo**:

Fundada el 1920, és un lloc de referència en la confecció de vestuari de totes les èpoques. Des dels anys 60 participa també en produccions internacionals i, dels seus últims treballs, destaquen pel·lícules com la saga de "Pirates de el Carib", o sèries com "Joc de Trons".

La indumentària femenina va ser realitzada pel taller **Un Burro de Cine**, propietat de la mateixa dissenyadora Clara Bilbao.

INTRODUCCIÓ

“*La sombra de la ley*” és una exposició que reuneix el vestuari de la pel·lícula homònima dirigida per Dani de la Torre i protagonitzada per Luis Tosar, Michelle Jenner i Ernesto Alterio. El llargmetratge va ser un èxit de públic i de crítica arribant a obtenir 3 Premis Goya i 3 nominacions als Premis Gaudí, incloent en ambdós casos la categoria «Millor disseny de vestuari».

A la mostra, el públic pot contemplar de prop 27 models de vestuari, a més d'esbossos, fotografies de la pel·lícula i l'estatueta de el Premi Goya. Sovint, en produccions audiovisuals es confeccionen alguns vestits principals i la resta es lloga a empreses especialitzades, però en aquest cas tots els vestits que s'exposen s'han fet expressament per a la pel·lícula.

Aquesta exposició va ser produïda pel Museo del Traje de Madrid i després va itinerar al Museu Boca del Calvari de Benidorm, sent un èxit de visites en les dues seus.

LA PEL·LÍCULA

La sombra de la ley és una pel·lícula que ens transporta a la Catalunya dels anys 20 de segle passat. El país viu un moment agitat i caòtic. Són anys de violents enfrontaments socials, on els conflictes es resolien amb pólvora massa sovint.

La Barcelona de 1921 era com el Chicago de la Llei Seca, una jungla on es creuaven pistolers, matons, mafiosos, policies honestos i corruptes, sufragistes, sindicalistes i anarquistes. L'espectador entra en contacte amb ambients molt diferents i perfectament caracteritzats pel seu vestuari:

- Els baixos fons de la societat barcelonina.
- El món de l'anarquisme.
- Els animats espectacles del Music Hall.

La sombra de la ley ens situa davant la lluita per complir la promesa de modernitat que els "feliços anys 20" prometien, situant-nos en una Barcelona on conviuen l'avarícia i la intransigència amb els somnis d'homes i dones que busquen un món millor.

ÉS UN CONSORCI DE:

Diputació
Barcelona
#DibaOberta

Ajuntament
de Terrassa

L'EXPOSICIÓ

Consta d'una selecció de 27 vestits originals creats per a la pel·lícula i mostrats sobre maniquins i bustos. El recorregut es divideix en **tres ambients** amb vestuaris molt variats pel que fa a tall i materials.

Primer ambient. La policia. (VESTÍBUL MUSEU)

Format per 4 vestits complets dels personatges de la policia (barrets d'ala curta, abric i vestits amb armilla, camisa, corbata i pantalons).

Descripció de la indumentària: en aquest època, la indumentària masculina es basava en el tern: conjunt de pantaló, armilla i americana, generalment de llana. Els colors eren el blau (en diversos tons), el gris, marrons i el negre com a color elegant, sovint reservats per a vestits d'etiqueta. Els personatges del vestíbul són policies i per tant, com a representats de la llei, han de tenir una presència acurada i respectable. Tots ells porten vestits de llana, en els tons indicats, amb camisa i corbata.

Per sobre, l'abric es la peça indispensable. Són abrics de teixits gruixuts, amb molt gramatge, ja que és una època en què la calefacció no era habitual i es necessitaven peces que no només tinguessin una funció estètica o "a la moda", sinó que realment aportessin escalfor de retenció de la temperatura corporal, com és el cas dels abrics de llana.

Finalment l'accessori indispensable de qualsevol home era el barret. Els que veiem són de feltre, amb decoració de cinta.

LA POLICÍA. LA CALLE.

Segon ambient. El Music Hall. (EXPOSICIÓ PLANTA 2)

Està dividit en tres escenaris: l'assaig de les ballarines, l'espectacle i el públic.

Descripció de la indumentària: en l'escenari de l'assaig, les ballarines porten robes curtes, perquè necessiten llibertat de moviment, però a l'hora són peces que no llueixen. Destaquen les peces de punt, similars als vestits de bany que es veien a les platges durant l'època. Veiem també bruses folgades i pantalons molt curts, gairebé com la roba interior femenina del moment.

L'escenari de l'espectacle aglutina 4 conjunts: els dos centrals són bodis de tul amb aplicacions de pedreria daurada que només oculten parts mínimes del cos de la vedette. Les altres peces són túniques que la mateixa actriu porta al seu camerino o quan actua a pel·lícules eròtiques. Destaquen les lligadures de pedreria amb què es guarnia el cap.

Finalment, hi ha la part del públic on s'alternen vestits masculins i femenins que són els dels espectador que podrien assistir a aquest tipus d'actuacions.

EL MUSIC HALL. LA NOCHE.

Tercer ambient. Els i les sindicalistes. (EXPOSICIÓ PLANTA 2)

Compost per 2 vestits complets de personatges masculins del moviment obrer (gorra, jaqueta, armilla, camisa, pantalons i tirants), i 4 models femenins, un amb l'uniforme de telefonista, i 3 siluetes formades per camises, jaquetes, faldilles, cinturó i abric.

Descripció de la indumentària: en aquest espai podem veure la manera de vestir dels treballadors i les treballadores. Són peces molt diferents de les anteriors, els espectadors del Music Hall. Es tracta de peces de colors foscos, perquè suportaven millor la brutícia, i sovint moltes d'elles reaprofitades, per això veiem peces que queden grans als maniquins, o algunes lligades amb cinturons, per subjectar-les millor.

Una d'aquestes peces és un uniforme femení de ratlles, confeccionat amb un teixit molt auster. És l'uniforme de telefonista que duu la protagonista. Era habitual que aquest tipus de treballadores portessin uniformes o bates. Encara que no ho sembli, la feina de telefonista era molt físic, ja que la persona que atenia la trucada estava permanentment dreta i havia de connectar i desconnectar cables constantment. La telefonista queda caracteritzada amb roba reaprofitada de familiars (envellida amb guix), peces que no combinen o que queden grans.

Passava el mateix a les feines a les fàbriques. Eren tasques molt físiques, en ambients plens de fibres flotant i amb unes condicions ambientals que no eren adequades per a la salut de les persones.

LA LUCHA OBRERA. LAS FÁBRICAS.